

[Arne Bjerregaard]

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg må jo sige i anledning af den sidste bemærkning, at selvfølgelig er dette ikke en teknisk ændring. Det har ikke spor med teknik at gøre. Der er selvfølgelig nogle finanspolitiske ideer bag, nemlig at man skal have flere penge i kassen. Vi har da forståelse for – eller hvis jeg må tale på egne vegne: jeg har i hvert fald forståelse for – at vi er i en økonomisk krise, og at vi må se at komme ud af den økonomiske krise, men jeg finder ikke metoderne, man anvender, rigtige.

Nu siger skatteministeren, at det ikke er af snedighed, man har lavet det. Jeg havde håbet, at regeringen var i besiddelse af en smule snedighed, så kunne det da berettigede forslaget. Men det er man altså ikke.

Skatteministeren siger, at det var mere urimeligt, hvis man var kommet med dette bagefter overenskomstforhandlingerne. Så vidt jeg har forstået dagspressen, så har der dog fra det parti, ministeren tilhører, været fremført, at en skattelettelse kunne bruges i overenskomstforhandlingerne til at sørge for, at man fik en heldig udgang af overenskomstforhandlingerne. Jeg er nødt til at sige – selv om jeg er gået ind for overenskomstpolitik og det måske var os, der fik den indført som begreb og som en nødvendighed – at med dette fremmer man i alt fald ikke et gunstigt udfald af overenskomstforhandlingerne. Hvis man mener, at lønmodtagerne ikke opdager dette, så er det jo snedighed, hr. skatteminister, for så har man et lavere udgangspunkt, hvis man skal kompensere med en skattelettelse.

Ministeren bad om forståelse for forslaget, når det kommer i udvalg. Vel, dér skal jeg ikke tale sagen, men for to dage siden snakkede man om samarbejde; nu skal vi altså bare have forståelse for det, man fremlægger. Det kalder man samarbejde, skønt man udmærket ved, hvor provokerende dette forslag er over for de partier, som har vist sig at være villige til at indlede et samarbejde. Det er i alt fald på tide, man udvider forståelsesbegrebet til et samarbejdsbegreb.

Med hensyn til de fattige kommuner må jeg fastholde, hvad jeg sagde. Jeg erkender da helt, at procenten kan blive lavere, ja vel, men vil man vove at påstå, at de små, fattige kommuner ikke skal give flere penge til staten, end de skulle før? Vil man vove at på-

stå, at der nu ikke er en masse, som ellers ville være faldet ud af systemet, som kommer ind i skattesystemet, og som skal betale skat? Vil man vove at påstå, at der ikke er en stor procentdel, som nu fastholdes på den progressive skala, men ellers ville have været på den laveste skala? Vil man vove at påstå det? Disse kommuner, som må betale dette ekstra til staten, ja men kære venner, de har selvfølgelig mindre til deres eget, til kommuneskatten, det er da klart.

(Kort bemærkning).

Camre (S):

Jeg må i denne diskussion endnu en gang fastslå, at det ikke er særlig interessant bare at notere sig, at skatten stiger, uden at konstatere i forhold til hvad. Hr. Hagen Hagensen var igen inde på, at indkomstkatten stiger 1,2 mia kr. Jeg er ganske sikker på, at hr. Hagen Hagensen i dag betaler mere i skat, end dengang han var 20 år. Men det er ganske uinteressant for hr. Hagen Hagensens situation, for han tjener uden tvivl også mere, end dengang han var 20 år.

Hr. Bernhard Baunsgaard citerede Storm P. og forsøgte sig med en talmagi, som det nok er lidt svært at følge med i. Jeg har i hast prøvet at kalkulere nogle af disse stigninger efter, og jeg må sige, at jeg kommer til det modsatte resultat af hr. Bernhard Baunsgaards. Der er tale om – under de forudsætninger, vi stiller op – en skattestigning for indkomsten på 20.000 kr. med 86 kr., og det er en stigning på 8,9 pct. i forhold til skatten i 1978. Men for indkomsten på 200.000 kr. er det 4.781 kr., en stigning på 9 pct., altså en større stigning for den store end for den lille indkomst.

Må jeg sige meget kort om den socialdemokratiske skatteministers skattepolitiske redegørelse fra foråret: den betegner en positiv skattereform. Det er stadig væk socialdemokratiets ønske at gennemføre en skattereform, der forenkler skatten, og det vil vi søge fremad mod, men det er urealistisk her at diskutere, om dette eller hint parti var enig i en detalje her og en detalje dér; det var en helhed, der blev lagt frem, og den helhed må jeg konstatere at der i foråret ikke var flertal for.

(Kort bemærkning).